

दातृपहः

दान

दानं

तनु खाडु त्रिदोषघ्नं बृहदाहव्वरणाशनम् ॥
 ऋतुकणसुखरोगघ्नं तर्पणं शुक्रलं लघु ।
 कवायापुरसं ग्राहि क्षिप्रं मेदीबलावहम् ॥
 खाडुघ्नं दीपनं रथं किञ्चित् पित्तकरं लघु ।
 अन्नानु पित्तजनकमन्त्रं वातकफापहम् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 दाडिमपुष्पकः, पुं, (दाडिमस्य पुष्पमिव पुष्पं
 यस्य । कन् ।) रोहितकटुचः । इत्यमरः । २ ।
 ४ । ४६ ॥ रोहडा इति ख्यातः ॥ (अस्य पर्याया
 यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
 “रोही रोहितकः श्रीहृश्रुर्दाडिमपुष्पकः ॥”)
 दाडिमप्रियः, पुं, (दाडिमफलं प्रियं यस्य ।)
 युक्तपची । इति शब्दरत्नावली ।
 दाडिमभक्ष्यः, पुं, (भक्षयतीति । भक्षि +
 ल्युः । भक्ष्यो भक्षकः । दाडिमस्य भक्ष्यः ।)
 कौरपची । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (दाडिम-
 भक्षके, त्रि ।)
 दाडिमीवारः, पुं, (दाडिमीं दाडिमीशब्दं सरति
 प्राप्नोतीति । दाडिमी + वृ + अण् ।) दाडिमः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 दाडिम्, पुं, दाडिमः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 (दाडिमशब्दस्य विशेषो ज्ञातयः ।)
 दादा, स्त्री, (देप शोधने, दा दाने वा + क्विप् । दे
 शुद्धे दानाय वा टौकते इति । टौक + लः ।)
 इन्मविशेषः । तत्पर्यायः । दंष्ट्रा २ जम्भः ३ ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । २४७ ॥ प्रायर्ण । समूहः ।
 इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥
 दादिका, स्त्री, (दादायै केशसम्बन्धाय प्रभवतीति ।
 ठक् ततटाप् ।) सुखावयवविशेषः । दाडि
 इति भाषा । (यथा, मनुः । ८ । २२३ ।
 “पादयोर्दादिकायाश्च श्रीवायां वृषणेषु च ॥”
 “दादिकार्यां श्लक्ष्णम् ॥” इति तट्टीकार्यां
 कुल्लकभट्टः । दादा + स्वार्थे क् क् कापि अत
 इत्यच् ।) दंष्ट्रिका । इति हेमचन्द्रः । ३ । २४७ ॥
 दाड्याजिनिकः, त्रि, (दद्याजिनेन श्रावणेन दम्भेन
 वा अर्थान्विच्छतीति । दद्याजिन + “अयः-
 गुणदद्याजिनाभ्यां ठक्ठौ ॥” ५ । २ । ७६ । इति
 ठक् ।) कुहकः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४१ ॥
 दातं, त्रि, (दायते स इति । दा लवने + क्तः ।)
 द्विप्रम् । इत्यमरः । ३ । १ । १०३ ॥ (देप शोधने
 कर्मणि क्तः ।) शुद्धम् ॥
 दाता, [ऋ] त्रि, (ददातीति । दा दाने +
 “खुल्लञ्चौ ॥” ३ । १ । १३३ । इति लृच् ।) दान-
 कर्ता । तत्पर्यायः । दावः २ सुचिरः ३ ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ७ । २० । २ ।
 “कर्ता सुदासे अह वा उ लोके
 दाता वसु सुहृदादाशुभे भूत् ॥”)
 दात्यूहः, पुं स्त्री, (दाप् लवने + क्तिन् । दा
 ऊहते इति । दाति + ऊह + अण् । यद्वा, दो
 अवस्वच्छने क्तिन् । दातिं वहतीति । वह + क
 + ऊट् । इत्यूहः । ततः स्वार्थे अण् । ततः
 “देविका शिशुमादित्यवाहदीर्घसन्नयस्यसामात् ॥”

७ । ३ । १ । इति आत्वम् ।) पश्चिमिधेयः । ङाउक
 इति भाषा । तत्पर्यायः । कालकण्ठकः २ ।
 इत्यमरः । २ । ५ । १२१ ॥ अत्यूहः ३ दात्यूहः ४
 कालकण्ठः ५ मासङ्गः ६ श्रुतिकण्ठः ७ कचा-
 टुरः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ काकमद्गुः ९ ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मनुः । ५ । १२२ ।
 “वारसं रज्जुवालकं दात्यूहं युक्तचारिके ॥”
 (अस्य गुणा यथा,—
 “दात्यूहो मरुतश्च नाशनकरो वृष्योऽतिसुक्रप्रदः
 श्रेष्ठः सर्वगुणः श्रमोपशमनः तुष्टिप्रदो वातहा ॥”
 इति हारीते प्रथमस्थाने एकादशेऽध्याये ।)
 “प्राट्टकाणे सुखी भूत्वा को वा कुञ्चन गच्छति ।
 इति वदति दात्यूहः को वा को वा क्त्वा क्त्वा ॥”
 इत्युक्तः ।)
 जलकाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पातकः ।
 इति मेदिनी । हे, १७ ॥ मेघः । इति शब्द-
 रत्नावली ॥
 दात्यूहः, पुं, स्त्री, (दत्ताह + स्वार्थे अण् ।
 देविकाशिशुपैत्यादिना आत्वम् ।) दात्यूहः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 दानं, स्त्री, (दति दाति वानेनेति । दो अवस्वच्छने
 दा लवने वा + “दात्यूहस्येति ॥” ३ । २ । १२२ ।
 इति ऋन् । दादिभ्यश्च लीति ऋन् वा ।)
 अन्नविशेषः । इति भरतः ॥ दा इति काश्या
 इति च भाषा । तत्पर्यायः । लविचम् २ ।
 इत्यमरः । २ । ६ । १३ ॥ खड्गीकम् ३ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । ५ । १५ । ४ ।
 “समूर्पपितकाः सर्वे सदात्ताङ्गुशतोमराः ॥”
 भावे ऋन् । दानम् । यथा, ऋग्वेदे । १ । ११ । ६ ।
 “तद् वा दानं महिकीर्त्तयन्म् ॥”
 “तद्दानं दानम् महि महदतिगुम्भीरम् ॥” इति
 तद्भाष्ये सायनः ॥ दानकर्त्तरि, त्रि । यथा,
 वाजसनेयसंहितायाम् । १० । ६ ।
 “सोमस्य दानमसि ॥”)
 दानी, स्त्री, (ददातीति । दा + लृच् + ङीप् ।)
 दानकर्त्री । इति आकारणम् ॥ (गङ्गा । यथा,
 काशीखण्डे । २ । ६ । ८ । तस्याः सहस्रनामकीर्त्तने ।
 “दीगसनापशमनी दानी दवयुवैरिणी ॥”)
 दावः, पुं, (ददातीति । दा + “जदिदायुमिति ॥”
 उवां ३ । १०४ । इति लृन् ।) दाता । इति
 सिद्धान्तकौमुद्यासुणादित्ठितः ॥ (स्त्री, यश्च
 कर्म । इत्युल्लङ्घनः ।)
 दाधिकं, त्रि, (दधि दधा वा संस्कृतं दधा चरति
 दधि + “चरति ॥” ४ । ४ । ८ । इति ठक् । (दधा
 उपपिक्तम् । “बल्लनैरुपपिक्ते ॥” ४ । ४ । २६ ।
 इति ठक् वा ।) दधिसंस्कृतवस्तु । इति हेम-
 चन्द्रः । ३ । ७४ ॥ (औषधविशेषे, स्त्री । यथा,
 सुश्रुते उत्तरतन्त्रे । ४२ ।
 “नीलपूररसोपेतं सर्पिर्दधिसुगुणम् ।
 साधितं दाधिकं नाम गुल्महृत् प्रोहशूलजित् ॥”)
 दान, अ आर्जवे । द्विदि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भा-उभं-सकं-सेट् ।) ऋजुरवक्रस्य भाव

आर्जवं ऋजुराणम् । अ, दीर्घवति दीर्घ-
 वते काठं वर्द्धिकः ऋजु करोतीत्यर्थः । ऋजु-
 भावः इति विद्यानिवासः । दीर्घवति साधुः ।
 ऋजुः स्यादित्यर्थः । ऋदे दानति दानते । इति
 वीपदेवः । तत्र तिवाद्यो न स्युरिति रमानाथः ।
 इति दुर्गादासः ॥
 दानं, स्त्री, (दा दाने दो अवस्वच्छने देप शोधने
 भावाद्दो खुट् ।) गजमदः । (यथा, माघे ।
 ५ । ३७ ।
 “दानं ददत्वपि जलैः सहसाधिरुद्धे
 को विद्यमानगतिरासितुमुत्सवेत् ॥”
 “दीयते इति दानं धनं जजमदश्च ॥” इति
 तट्टीकार्या मङ्गिनाथः ॥) पालनम् । हेद-
 नम् । शुद्धिः । इति मेदिनी । ने, १० ॥ उच-
 कोटरकीटजमधु । अस्य गुणाः । रुचत्वम् ।
 दीपनत्वम् । कफच्छर्दिमेहनाशित्वम् । इति
 राजवल्लभः ॥ देवत्राक्षणादिसम्यदानकद्रव्यमी-
 चनम् । तत्पर्यायः । त्यागः २ विहापितम् ३
 उत्सवर्जनम् ४ विसर्जनम् ५ विनाशनम् ६ वितर-
 नम् ७ अर्शनम् ८ प्रतिपादनम् ९ प्रादेशनम् १०
 निर्वपणम् ११ अपवर्जनम् १२ अंशतिः १३ ।
 इत्यमरः । २ । ७ । २६ । दायः १४ । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥ प्रधानम् १५ ददनम् १६ विश्रयणम् १७
 दत्तिः १८ अंशती १९ उत्सवर्गः २० अति-
 वर्जनम् २१ अर्शः २२ विसर्गः २३ अवनम् २४
 प्रादेशनम् २५ । इति शब्दरत्नावली ॥ * ।
 तस्य लक्षणादि यथा,—
 “अर्थानामुदिते पाने अहया प्रतिपादनम् ।
 दानमित्यभिनिर्दिष्टं व्याख्यानं तस्य वक्ष्यते ॥
 सम्यदानस्वत्वापादकद्रव्यत्वागो दानमिति ॥*॥
 दाता प्रतिग्रहीता च अह्यादेयश्च धर्मयुक् ।
 देशकालौ च दानानामङ्गान्मेतानि वद्विदुः ॥
 मनसा पात्रसुदृश्र भूमौ तीर्थं विनिःक्षिपेत् ।
 विद्यते वागरस्यान्तो दानस्यान्तो न विद्यते ॥
 परोक्षे कांक्षितं दानं पात्राभावे कथं भवेत् ।
 गोत्रनेभ्यस्तथा दद्यात् तद्भावेऽस्य वन्द्यम् ॥
 यदा तु न वज्जलाः स्यात्त च यन्निवान्मवाः ।
 दद्यात् खजातिश्रेष्ठेभ्यस्तद्भावेऽप्यु निःक्षि-
 पेत ॥
 ज्ञात्वा शुद्धे समे देशे गोमयेनोपवेधिते ।
 वसित्वा वसत्रं शुद्धं दानं दद्यात् सद्दक्षिणम् ॥*॥
 एकां गां दशगुह्यात् दश दद्याच्च गोश्रुतौ ।
 शतं सप्तगुह्यात् सप्तसं बहुगोधनः ॥
 आसादहंमपि व्यासमर्षिभ्यः किञ्च दीयते ।
 इच्छादुरुप्यो विभवः कदा कस्य भविष्यति ॥
 अपरावाधमज्ञेयं प्रयत्नेनार्जितं धनम् ।
 स्वल्पं वा विपुलं वापि देयमित्यभिधीयते ॥*॥
 विक्रयश्चैव दानश्च न नैयाः स्युरनिच्छवः ।
 दाराः पुत्राश्च सर्वस्वमात्मन्येव च योजयेत् ॥
 व्यापत्काले च कर्मणं दानं विक्रय एव न ।
 अन्यथा न प्रवर्त्तते इति शास्त्रार्थनिश्चयः ॥*॥
 यज्ञो दानं तपो जपाम् आ च सूरपूजणम् ।